

LBRIS

We know
books

Lucia Cuciureanu

**Livada
cu spaima**

CHARMIDES

2022

Cuprins

I.

DIN VIAȚĂ NU POȚI EVADA

Acid special / 9

Interstiții / 11

Pastel neatent / 13

Retorică / 14

Ayuverna – cea mai tandră poveste cu pruni / 16

Acronim / 18

Nu-i de-ajuns / 19

Brrr! / 21

Presimțire / 22

La pândă / 24

În doi / 25

Respirație printre schele fără lumini / 26

Zodiac / 27

S.F. / 28

Rătăcind prin lume iubesc dar / 30

Da, dar nu acum / 31

Viața în stratosferă / 32

Câte se vor auzi despre mine / 33

Nu am titlu dar / 35

Despre cum se sfârtecă fusta / 37

Ultima țigară / 39

Apocal-optic / 41

Socrate – jurnal virtual / 43

Valea cu pești / 45

Alibi / 47

Și vom bea lapte de capră / 48

II.

CU-CU-RI-GU, ZICEA BRÂNCUȘI

Măine / 51

Tabăra / 53

Alexandra (*Iris-Stânjenel*) / 57Bianca (*Nymphaea alba*) / 59Delia (*Dahlia*) / 61Tara (*Rosa demascena*) / 63

Letiția / 65

Piatra cu prietene / 67

ATI(lla) / 69

Nimic despre durere / 71

Miodezopsii („*musculițe zburătoare*”) / 73

Ce-ar fi fost / 75

III.

DE LA SECUNDA ZERO SAU CINÉ-VÉRITÉ

Triaj camuflat / 79

Memento după *Wu-han* / 81

Când vei veni / 83

Buf! / 85

Noapte va fi / 86

Marele Șarpe Negru / 88

- Nu-mi vine să cred / 90
Prințul microscopic / 92
Vacanța de primăvară / 94
Despre cum să respiri / 98
Când nu ai mărunțiș / 100
Mă irită semnele / 102
#StauTreză / 104
Anotimp pustiu / 106
Ciné-vérité / 108
Va fi sărbătoare / 110
Va veni timpul / 112
Legea lui Pareto / 114
Nu se potrivește cu noi / 116
Cerul adânc / 118
Protecție / 120

IV.

POATE BEM ȘI-O CUPĂ DE ȘAMPANIE

- Pe contra-sens / 125
Kyoto / 126
Întâlnire de gradul AB4 / 128
Între două uși cu *Flavia* / 129
Târziu / 130
O copilă dintr-a șaptea / 132
În vrie / 133
Telegramă / 135
Amintește-ți Ctrl+V / 136
Country / 137
Anotimpuri / 138
Misteriosul câine A. / 139

V.

TATA ÎNCHIDE O POARTĂ

Miroir / 149

Lazăr Druker a hotărât să mă nasc / 151Misterul safirului din *Odesa* / 153Scrisoare din *Cernăuți* / 155Scrisoare din *Arad* / 157

Ceva bun de la voi / 159

Răspuns / 160

O zi în iad / 162

Episod cu tata care își amintea / 164

A - Simfonic / 166

B - Mirarea de seară cu *ZeroDoi* / 168

C - Clepsidră în Sol Major / 170

VI.

TE-AM VĂZUT UNDEVA

Nu o să vină vremea aceea / 173

Cu-prins / 175

Advertorial / 176

Paso Doble / 178

Pe scări / 179

Dragul meu, / 181

Ideal / 183

Paradoxuri / 184

Replici / 186

- Poza săptămânii / 190
Trenul cu îngeri fără bilete / 191
După furtuna din vară / 192
Ploaie de vară / 194
Aspasia (din *Milet*) / 195
De fapt mint / 196
Schimbătorul de ceață / 197
Sunt câteva lucruri / 199
Bazar / 201
Moon Hunters / 203
Sudoku / 204
La judecata de apoi / 205
Trecere / 207
Hard-disk / 209
Metamorfoze / 210
Ce caut eu în orașul / 211
Febra de apoi din ziua de joi / 213

Acid special

Viața e o călătorie cu metrourl roz.

Încântătoare.

Întuneric și câteva fuioare
de lumină despletite.

La început nu știi
să înoți fără plută.

Trenul subteran are viteză,
nu vezi batiste fluturând
de bucurie,

de îngrijorare,
doar baloane de săpun
turtite de geamurile aburite.

Ești o scoică pe fundul apei
care te-a ademenit.

Vei scrie pe sticlă SOS

cu un acid special

și vei aștepta țărml

(care niciodată nu e sigur)

unde vei recompune

un număr limitat de vise

până vine îngerul din schimbul doi
să te scoată la suprafață.

Se face târziu,

urmează o nouă stație din noapte.

LBRIS

We know
books

La radio se anunță
o zi frumoasă
plină de beznă.

Interstiții

Recunoști un lucru,
dar nu poți să îi spui
pe nume.
Se petrece într-o dimineață
de vară
care vestește o zi aurie.
Ai uitat nume de oameni,
de cărți,
cuvinte ce denumesc obiecte
zburătoare,
la ce folosesc
dodecaedrele romane
cu orificii circulare.

Să fie
un început de depresie?
Demonul acela teribil
cu A mare de la Apus?
Un cutremur cu multe grade
pe scara *Richter*?

E greu de conceput
ceața în care intri
dintr-o dată

într-un scuar pustiu,
pe o bancă
unde te refugiezi
să-ți fie bine.

În jurul tău viața
cu toate ale ei
ca un geam lovit
ce stă gata să cadă,
un labirint cu mai multe
ieșiri
niciuna de rezervă.

Pastel neatent

Este de ajuns o singură
mișcare neatentă
să se întetească focul
și să se facă scrum
teoria lui *Einstein*,
mările cu oceanele,
casele cu obloane trase,
orașul întreg,
curcubeul verilor albastre,
oricât de încet am merge pe caldarâm
stârnim vijelia.

În zadar vom arunca cenușa peste ape
pentru mai multă siguranță,
în zadar vorba șoptită
atât cât trebuie să fie,
culorile estompate
(*numai roșu sângeriu
înseamnă sfârșitul*),
vom aștepta vremuri mai bune,
dar nu vor veni.
După noi va fi ca înainte
totul în nemișcare,
doar teii buimaci se vor îndoii
de gânduri.

Retorică

Până la urmă voi ajunge
la șosea
făcând semne mașinilor
să oprească,
până când șoferi grăbiți
să ajungă la destinație
mă vor goni fără milă.

Până la urmă voi ajunge
pe culoarul de zbor
făcând semne piloților
să decoleze.
Vântul șuierând ca un tren
de la apus la răsărit
mă va arunca în sus
în aerul aprig și pătrunzător
fără plasă de salvare.

Până la urmă voi ajunge
la gura unei mine
așteptând vagonetii plini ochi
de oameni.
Vor fi ambuteiaje,
pene de curent,

LBRIS

explozii de petarde,
un ecran imens
prin care voi pândi
ce se întâmplă deasupra
și multe trepte.
Va fi greu să le urc.

We know
books

**Ayuverna –
cea mai tandră poveste cu pruni**

Când am ajuns acolo
(*să fi visat nu mai țin minte*)
se făcuse noapte.
Înainte de a adormi mi-am spus
ce e bun vine din tăcere.
M-am trezit într-o grădină
din care se înălțau suflete de șapte grame,
două au pătruns în trupul meu
(*aici aș putea folosi cuvinte roșii
dar nu se cuvine să vorbesc despre bucurie*).
Am pus pe lepede câteva crizanteme
și păpădii (*florile mamei*),
pasărea paradisului avea o răceală ușoară,
dar am rugat-o să cânte.
În iarbă am văzut femei ghemuite –
nu mi-a plăcut.
Nu știu dacă era joi sau septembrie
pluteam în timp în derivă
și asta mi-a plăcut.
Percepeam candori și voci înalte,
fronde amare și rumoare.
După colț m-a ajuns o umbră,
m-a atins vorbind încet –

LIBRIS

We know
books

„apa styxului a secat, zboară”.

Am căzut în picioare
și asta mi-a plăcut.

Acronim

Oamenii se sperie de moarte
când se retrag în case
cu obloanele trase,
o închisoare din *Alcatraz*
ca în filmul acela cu miză
din care cineva a plecat.
Din viață nu poți evada
decât într-o altă cușcă.
Noi îi spunem așa
ca în primul vers la capăt,
deși într-o zi s-ar putea
să o numim cu o promisiune
seducătoare precum *Parisul*.
E ca atunci când spui
iubitule,
și dai ochii peste cap.
O mică întârziere ne ajută
să mergem mai departe.